

гиганта на Стара-планина — Юмрукъ-чалъ и Мара-Гидикъ, скача отъ стръмнитѣ скали въ безднитѣ на планината, а следъ това тече тиха и мила между розовитѣ градини и дълго гони водитѣ на Марица, да ги достигне и се смѣси съ тѣхъ при Одринъ.

Окологледътъ отъ Юмрукъ-чалъ, по всички посоки е великолепенъ! Предъ очитѣ ни се е изправилъ, чрезъ дълбокия долъ на р. *Тжжа*, голѣмиятъ и изпълненъ съ страшни сипеи връхъ *Кадемлия* (2273 м.). На северо-западъ и западъ се виждатъ главитѣ на *Мара-Гедикъ*, *Голѣмиятъ Купенъ*, подъ който е *Джендема*, най-страшната пропастъ въ тоя край, *Малкиятъ Купенъ* и др. По на югъ отъ в. Купенъ се вижда гористия склонъ на *Чафударица*, а на изтокъ отъ него — Калоферския мъжки манастиръ. Още по-нататкъ е прочутиятъ едно време *Алтънъ-Калоферъ* (родното мѣсто на поета-воевода Хр. Ботевъ).

Тъмно-зелено зашумената *Сръдна-гора* се вижда като нисъкъ планински гребенъ; задъ нея е *Марицината долина*, после иде *Родопъ*, върху която трепетливо се носи синкъва мъгла. На кждето и да се обърнешъ, ще видишъ все по-хубави картини: *Долината на розитъ*, *Алай-Бузанъ*, голѣма скалиста чука, която отъ *Карлово* (родното мѣсто на Василъ Левски) изглежда като синкъвъ сипей върху темето на *Кочмара*. Виждатъ се още *Острецъ*, островърхата *Добрила*, *Веженъ*, мъчнодостъпната *Амбарица* (2167 м.), почти винаги покрита съ мъгла, отдето при хубаво време се открива вълшебната панорама на дветѣ Българиин. Далечно къмъ юго-западъ се синѣятъ върховетѣ и гърбището на *Витоша*, които се сливатъ въ синевината на небето.